חדשנות על המסלול

נופים, תרבות, מנהגים, נוסטלגיה ועוד השראות, תורגמו, בסיוע חומרים מגוונים, לעבודות עיצוב אופנתיות היוצאות מהמרחב המוכר וטומנות בחובן גם מסרים חברתיים

צילומי תצוגה: הרצי שפירא

צילום: ינון כלפון

שוברים מוסכמות

עולם האופנה משקף תהליכים חברתיים, כלכליים והיסטוריים, והוא חלק בלתי נפרד מבסיס התרבות שלנו. אנו מאמינים שחדשנות בעיצוב אופנה מגיעה, בין היתר, דרך הכרת חומר, צבע, טקסטורות והחיבור ביניהם - דבר הניכר בקולקציות הבוגרים אשר סיימו השנה ארבע שנות לימוד, והם מוכשרים להשתלב בענף האופנה בכל אופן בו יבחרו. במהלך הלימודים קיבלו הסטודנטים כלים באמצעותם יוכלו להחליט לאן פניהם מועדות בתחום דינמי ומאתגר זה.

יש מהם שיהיו מעצבים בעלי סטודיו משלהם, שם יוכלו להביא את עצמם לידי ביטוי יצירתי וייחודי; יש מהם שישתלבו בתעשיית האופנה כמעצבים, קניינים או מנהלים לעתיד, ויעבדו בחברות אופנה גלובליות; ויש שיקימו חברה בעצמם.

בקולקציות הגמר התמודדו הבוגרים עם שבירת מוסכמות בעולם האופנה והטקסטיל: הם פיתחו גזרות, צלליות וחומרים חדשים, אשר שולבו בקולקציות בעלות כתב יד אישי וייחודי לכל סטודנט.

במהלך השנה שיכללו טכניקות הדפסה ואריגה שונות ושילבו עבודת טקסטיל עם עיצוב תלת-ממד, במטרה להגיע בסופו של תהליך לקולקציה יצירתית וחדשנית.

מירב לביא, ראש המחלקה לעיצוב אופנה, המרכז האקדמי ויצו חיפה

מנחי פרויקט הגמר: טליה בורק, ד"ר עומרי גורן, שאול אהרוני, עידו רקנטי, אסתי גרינבוים, מרינה מוחין

לא כלה | **שיר זמיר**

טקס החתונה מסמל טוהר, אינסוף וקדושה, אך איתו מגיעות הכרעות תרבותיות, חברתיות ודתיות, שאשה צריכה לקבל. הקולקציה חוזרת אחורה בזמן, אל ילדה שחולמת על היום הגדול שלה במבט תמים וטהור, ומערבת בין שני עולמות של אז ועכשיו תוך שמירה על מבטה האופטימי של הילדה החולמת. במהלך החיים הילדה עוברת תהליך של התעוררות למציאות, תום הנעורים ואובדן הנאיביות. עבודתי מאגדת את החלום, הפנטזיה והיקיצה. מאבק של ילדה שהופכת לאשה וחווה עם התבגרותה התפכחות לתוך מציאות: קטיעה, פירוק, חלל ותובנה חדשה ובוגרת יותר על חייה. הקולקציה מתארת חלום, תום, פנטזיה, התעוררות, יקיצה, התבגרות, שבר, חלל, התפרקות וזליגה של הילדות לעולם בוגר ומודע שבוחר את עתידו.
חומרים: משי, כותנה-משי, כותנה, תחרות, פלסטיק בשילוב חיתוכי לייזר.

צילום: ינון כלפון

מרוסיה בשנאה | **מייקל לונגו**

במפגש עם אבי, כ-20 שנה לאחר שעזב אותי, נוכחתי לגלות עד כמה אני מאכזב אותו, בכך שאיני מייצג את הגבר האידיאלי מבחינת התפיסה הרוסית. אבי מבטא עבורי את העולם הפרימיטיבי והמקובע: עולם צבאי, שמדבר על גבריות חד-משמעית ואידיאלית. בניגוד אליו, יש בי צד נשי, ולאורך ילדותי שאפתי לרקוד ולבטא סוג של גבריות חדשה. יחסיי עם אבי מקבילים ליחס כלפי הקהילה ההומוסקסואלית ברוסיה ובעולם כולו. נוכחתי לראות ולחוות כי ברוסיה ובמקומות רבים בעולם הכל סובב סביב הגבריות, ואם אתה גיי - אתה נחות. אי הקבלה שאני חווה מצד אבי מהווה את ההשראה למחאה שלי כנגד "ההעצמה הגברית" המקובלת בעולמנו. הקולקציה מכילה שילוב של סממנים מעולם הבלט הרוסי ומעולם הריקוד שאני נמצא בו, עם סממנים מהעולם הגברי-צבאי ששולט היום ברוסיה, שני צדדים הקיימים בי. אני שואף לצאת מהקיבעון הברוטלי ששולט באבי בפרט וברוסיה בכלל. אני גבר - אבל הגבר שאבי עדיין מתקשה לקבל. אני מבקש להעצים נשים עד כדי כך שתהיינה שוות לגברים.
חומרים: צמר, טול, קשמיר, אורגנזה, ריקמת יד.

צילום: חן טל

Namesake | **שני דדון**

בעולם בו אנו חיים, האדם נולד בעל זהות, מיגדר, לאום ושם. הקולקציה עוסקת בטשטוש הזהות המינית, ערעור גבולות המיגדר, ובזהות המגדרית החדשה ה-Genderqueer. מטרתם של בעלי זהות ייחודית זו, היא ל"שחק" בין שני העולמות, ללא צורך להתקיים כישות אחת, במיגדר אחד. לא מדובר בהכרח במראה החיצוני או הגופני, אלא בהגדרת הזהות האישית.
בחרתי להתרכז בטשטוש פרופורציות הגוף המוסכמות למינים השונים בזהות המיגדרית החיצונית, וביכולת לא להתלבש כגבר או כאשה אלא כמי שאנו בוחרים להיות באותו הבגד: בחירה בפרטי לבוש שווים וזהים בצבע ובצללית.
חומרים: צמר, עור, פלסטיק, ניילון וכותנה.

חזות הכל

פאזלים, פלייסמטים ומשחקי רביעיות: השראה מעולמות תוכן שונים ומגוונים המתורגמת
ליצירות שימושיות בשפה חזותית ומעוררת עניין

בשבחי האיור

המחלקה לתקשורת חזותית במרכז האקדמי ויצו חיפה, תופשת את מקצוע העיצוב הגרפי כדיסציפלינה אינטלקטואלית, טכנולוגית, אמנותית ותקשורתית, העוסקת בתרגום הצרכים של הקהילה והיחיד לשפה חזותית ברורה.

ייחודה של המחלקה ניכר בשילוב בין פיתוח מיומנויות ומקצועות מסורתיים, למקצועות המעודכנים ביותר הקיימים בשוק.

איור הינו אחד הכלים החזקים והקריאטיביים ביותר שיש בידי המעצב, והמחלקה גאה במאיירים הווירטואוזים שהיא מכשירה, אשר כולם גם מעצבים בעלי מנעד - דיסציפלינרי ויכולות - רחב ועוצמתי.

בקורס איור לומדים סטודנטים בשנה ג' לנסח, לפתח ולהתנסות בשפות שונות באיור ולתת מענה אמיתי לבריף נתון.

ירון שין (jewboy), ראש המחלקה לתקשורת חזותית, המרכז האקדמי ויצו חיפה

אודות הפרויקט

במסגרת קורס איור שנה ג', בהנחיית מיכל דיבואה, התבקשו הסטודנטים לאייר:

1. שישה עשר קלפים מתוך משחק רביעיות - בנושא חופשי לגמרי. יצירת סדרה ובתוכה תתי-סדרות, עם פיתוח סגנון אישי ייחודי, יציקת שפה צבעונית, וכמובן עיצוב הקלפים.
2. שלישיית פלייסמטים עבור קהל יעד מסוים (לפי בחירה). הפלייסמטים מכוונים לארוחות בוקר, צהריים וערב. כאן ניתן דגש על פיתוח הסגנון האישי וטכניקה חופשית. בתרגיל היתה מגבלה של שלושה צבעים בלבד, עם שחור ולבן.
3. פאזל באורך שני מטרים, בו צריך להתפתח סיפור ללא מילים. הסיפור, בטכניקה חופשית, יכול להיות מינורי, פנטסטי, דרמטי, אוטוביוגרפי וכו'.

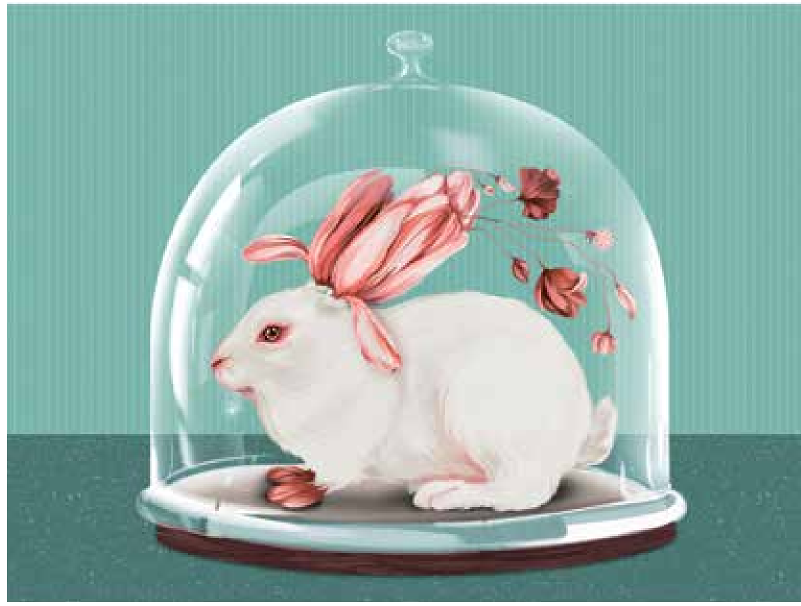

הנדסה גנטית (פלייסמטים) | **ליאור יפרמוב**
הנדסה גנטית בבעלי חיים, למטרות שונות, הוא נושא טעון. תופעה זו שכיחה במיוחד בקרב מכרסמים הסובלים ממנה מיום שנולדו ועד יום מותם המר. באמצעות עבודה זו רציתי להעביר את הרגשות המעורבים כלפי הנושא, ויצרתי שלוש גרסאות "מוטציות אסתטיות" של מכרסמים (ארנב, סנאי ועכבר) בשילוב צמחייה. **טכניקה:** פוטושופ.

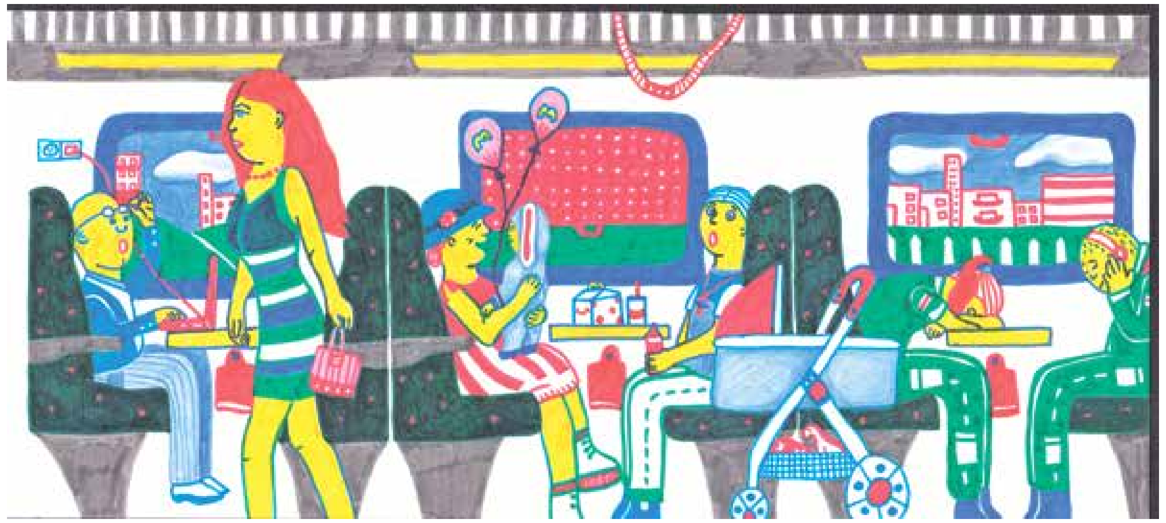

רכבת ישראל (פאזל) | **אור לוי**
סיטואציות ברכבת ואנשים אופייניים שניתן לפגוש שם. מפגשים בתוך הרכבת ומחוצה לה, על הרציף.
טכניקה: טושים ועיפרון צבעוני כחול.

קרקס (משחק רביעיות) | **רמי טל**
סדרת קלפים (14 סה"כ) בנושא קרקס. כילד, תמיד נמשכתי לצבעוניות ולקופצנות שהקרקס מייצג, וגם למסתורין ולקסם שחשים בכל פעם שמבקרים בו. בעלי החיים האקזוטיים, הליצנים המשוגעים, מופע הקסמים, ומשחקי האור והצל - כל אלה הפכו את החוויה ללא פחות ממכושפת ומדהימה. לכן, תהליך העבודה נעשה עבורי מרתק אפילו יותר, כי הוא הציף בי זכרונות ילדות רחוקים וגם דרבן אותי לבקר שוב במקום האהוב עליי ביותר - הדימיון. **טכניקה:** פוטושופ.

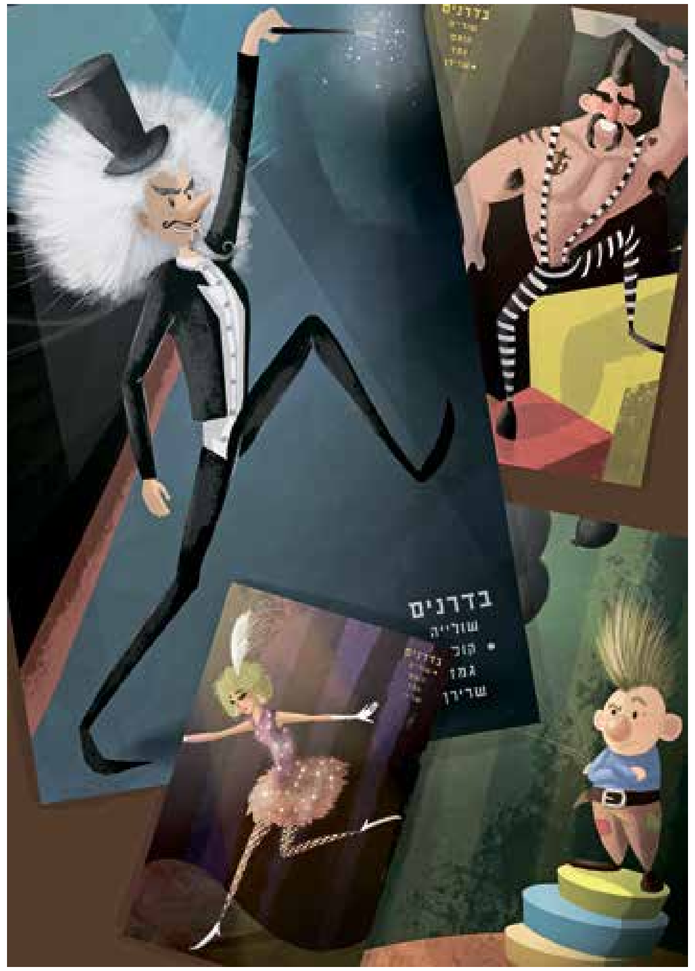

בהשראת הימאים (פלייסמטים) | **תגל שורקי**
שלושה פלייסמטים לארוחות בוקר, צהריים וערב, המותאמים לימאים, בהם שילבתי מהאווירה על הספינה, הלך הרוח ושגרת החיים של הימאים. **טכניקה:** עטי פיילוט, כחול ואדום.

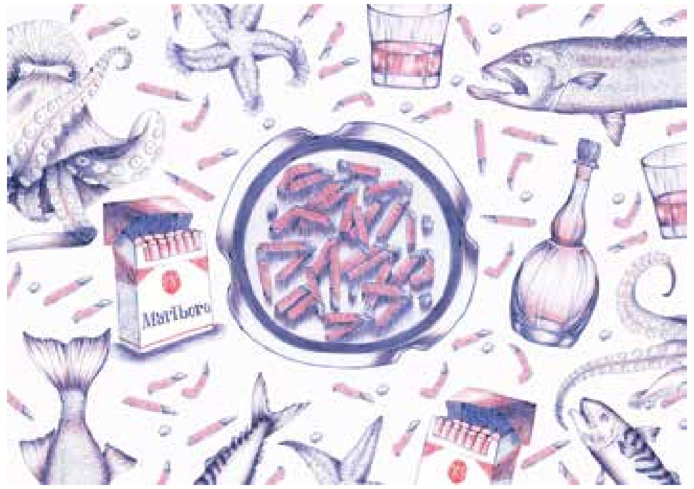

לסבתא בקיבוץ (פלייסמטים) | **איימי קליק**
כמחווה לסבתא שלי, בחרתי לעצב פלייסמטים לקהל יעד של סבתות קיבוצניקיות, בהם שילבתי אלמנטים מהקיבוץ שלי ומהבית שלה. זאת במטרה להשאיר את הקיבוץ "חי" כפי שהוא בזיכרון שלי. **טכניקה:** טושים.

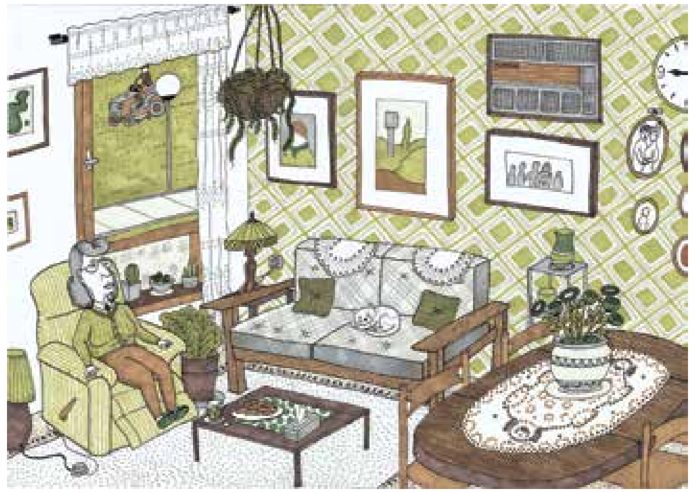

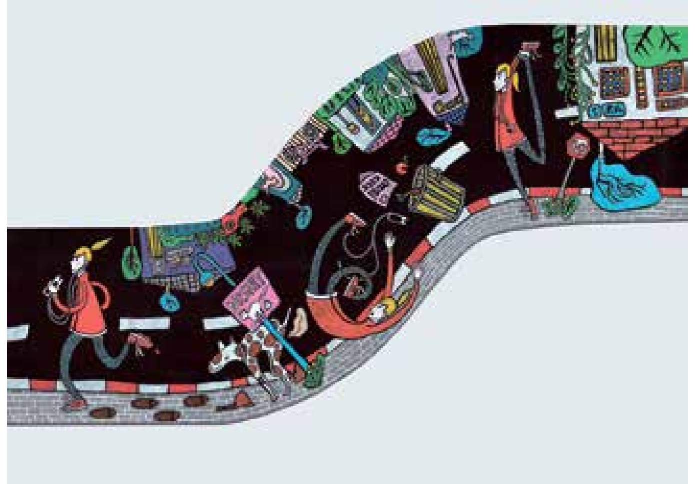

מסלול הריצה שלי (פאזל) | **דנה צור**
האיור מתאר את מסלול הריצה שלי בקריית טבעון, כאשר בדרך אני נתקלת בארועים המבוססים על חוויות הריצה שלי מדי יום.
טכניקה: טושים על נייר שחור.